

בא רבי יוסי חמיו ונשקו בראשו. קרא לברתיה ואמר לה, קוזטיפא דנהירוהא, ובוצינא דאיתפרשא בטבוון, אית גבך, זכאך אנת, וזכאך חולקך, וזכאך הוא חולקי בעלמא דין, דזכינא למחמי כך.

רבי יוחנן אמר, זכו ישראל - מאיר להם הקדוש ברוך הוא, ואינם צריכים למאור אחר, שכתוב (ישעיה ס יט) והיה לך ה' לאור עולם.

אמר רבי אבהו, ישראל פיון שנתחלף להם השלטון, מונים חשבון ללכנה, שבה נוהגים ישראל חשבונותיהם. זהו שכתוב (שיר השירים ד) הנהף יפה רעיתי, מנהיגתי. מן רועה כצאן יוסף. (שם) ומום אין כך, שלא נמצא כך חסרון במועדים ובזמנים.

דבר אחר, הנהף יפה רעיתי ומום אין כך, שנו רבותינו, בארבעה פרקים בשנה העולם נדון. אמר רבי אלכסנדראי, וכי לא נדון האדם אלא לפרקים אלו? והרי כתוב (איוב ז) ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו! ואמר רבי יצחק, אין לך כל רגע ורגע שהקדוש ברוך הוא אינו משגיח באדם בכל מה שהוא עושה, ושנה כאן, שבארבעה פרקים בשנה הוא!?

אמר רבי אלכסנדראי, אני חוזר בי, שדבר התורה בענין זה, ולא בענין של אותו דבר של רבותינו. שהפסוק אמר פקידה ובחינה, וחכמים אומרים דין. ומשמע שהקדוש ברוך הוא משגיח בכל יום ויום בעולם, אבל לדון דין, רק בארבעה זמנים הללו לדון את כל העולם.

וכך הדינים הללו, בשביל בני האדם עושה הקדוש ברוך הוא דין בעולם. בפסח על התבואה,

אתא ר' יוסי חמיו, ונשקיה ברישיה, קרא לברתיה ואמר לה, קוזטיפא דנהירוהא, ובוצינא דאיתפרשא בטבוון, אית גבך, זכאך אנת, וזכאך חולקך, וזכאך הוא חולקי בעלמא דין, דזכינא למחמי כך.

רבי יוחנן אמר, זכו ישראל, נהיר להון קודשא בריך הוא, ולית אינון צריכינן לבוצינא אחרא, דכתיב (ישעיה ס יט) והיה לך ה' לאור עולם.

אמר רבי אבהו, ישראל פיון שנתחלף להו שולטנא, מונין חושבנא לסיהרא. דבה מנהגין ישראל חושבנהון. הדא הוא דכתיב, (שה"ש ד א) הנהף יפה רעיתי, מנהיגתי. מן רועה כצאן יוסף (שם ד ז) ומום אין כך, דלא אשתכח כך גרעונא מן מועדין וזמנין.

דבר אחר, הנהף יפה רעיתי ומום אין כך. תנו רבנן, בארבעה פרקים בשנה העולם נידון. אמר רבי אלכסנדראי, וכי לא נידון האדם אלא לפרקים אלו, והא כתיב (איוב ז יח) ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו. ואמר רבי יצחק, אין לך כל רגע ורגע שאין הקדוש ברוך הוא משגיח באדם, בכל מה שהוא עושה. ותנו הכא, דבארבעה פרקין בשנה הוא.

אמר רבי אלכסנדראי, הדרי בי. דמלה דאורייתא בעניינא דא. ולא בעניינא דההוא מלה דרבנן. דפסוקא אמר, פקידה ובחינה. ורבנן אמרי דינא. ומשמע דקודשא בריך הוא משגיח בכל יומא ויומא בעלמא. אבל מידן דינא, עד ארבעה זמנין אלין, למידן כל עלמא.

ובדהו דינין אלו, בגיניהון דבני נשא עביד קודשא בריך הוא דינא בעלמא.